

MEISJESLEVEN

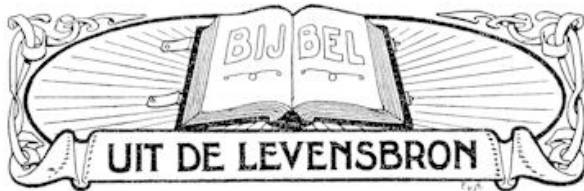
CHRISTELIJK TIJDSCHRIFT
VOOR ONZE
VROUWELIJKE JEUGD.

ONDER REDACTIE VAN J. M. WESTERBRINK-WIRTZ EN P. KEUNING.

MET MEDEWERKING VAN DE DAMES: JOHANNA BREEVOORT, H. S. S. KUYPER, J. H. KUYPER, J. L. F. DE LIEFDE, A. E. A. MONGERS, H. RIEMENS, MARION VEREN, EN DE HEEREN: B. WESTERA, P. DE ZEEUW J.GZN. ENZ.

REDACTIE-ADRES: REDACTIE „MEISJESLEVEN” TE BAARN — UITGAVE: UITGEVERSMAATSCHAPPIJ E. J. BOSCH J.BZN. TE BAARN
Verschijnt den 2^{den} Donderdag van iedere maand. Abonnementsprijs f 1.95 per half jaar. Men verbindt zich voor een geheelen jaargang.

HET VERSIERSEL DER VROUW.

Desgelijks ook dat de vrouwen in een eerbaar gewaad met schaamte en matigheid zichzelf versieren, niet in vlechtingen des haars, of goud, of paarden, of kostelijke kleeding, maar (hetwelk de vrouwen betaamt die de godvruchtigheid belijden) door goede werken. 1 Tim. 2 : 8 en 9.

Van een vrouw mag verlangd worden, dat zij niet onverschillig zij, wat haar uiterlijk aangaat.

God heeft het menschelijk lichaam zeer schoon gemaakt en een vrouw mag Hem danken, als Hij haar lichamelijk schoon schonk. De vrouw, die haar uiterlijk verwaarloost, toont metterdaad, dat zij het werk Gods in haar minacht.

Onze kleeding mag zeer zeker met het schoon, dat God ons gaf, een harmonisch geheel vormen. 't Is niet waar, dat die kleeding er in 't geheel niet op aankomt. Men heeft wel eens gezegd, dat het de moeite niet waard was, dat lichaam, dat toch straks een prooi der wormen zal zijn, met zorg te kleeden, maar waar God zelf het schoone aan het lichaam gaf, moeten wij niet denken, dat wij met onze kleeding kunnen doen, wat wij willen. De lijst om een schilderij moet dienen, om de afbeelding tot haar recht te doen komen en de kleeding van een vrouw moet evenzeer aansluiten bij het schoone, dat God haar gaf.

Iemand, die een gepaste kleeding weet te kiezen, een kleeding, in overeenstemming met gansch de persoonlijkheid, kleedt zich met smaak en daarin behoeft volstrekt geen zonde te schuilen.

Iets anders is het, wanneer we op onze kleeding trotsch worden. Dan gaan we opsieren, hoe langer hoe meer. Dan wordt onze kleeding al drukker en opzichtiger, trachten we steeds opnieuw de aandacht te trekken en dan gaat ons op den duur niets boven onze kleeding. We praten er over, we dromen er van, we houden er ons mee bezig; het is, alsof er buiten die kleeding niets meer voor ons bestaat.

Wat heeft soms ook een meisje wel niet gedaan, om aan opschik te komen.

Wonderlijk, dat de apostel Paulus zich zelfs met de kleeding van de vrouw bemoeid heeft. Men zou zoo zeggen, dat er wel gewichtiger zaken waren, die zijn aandacht moesten trekken.

Paulus echter heeft begrepen, dat deze kleeding in verband stond met ons innerlijk-zijn. Uit onze kleeding spreekt onze persoonlijkheid en menigmaal kunnen we alleen reeds uit de kleeding zien, met wie we te doen hebben.

Paulus heeft begrepen, dat onze kleeding in overeenstemming moet zijn met onze belijdenis.

Daar zijn vrouwen, die de godvruchtigheid belijden; vrouwen, die zeggen, dat ze het eigendom des Heeren geworden zijn en dat het de hoogste lust van hun hart is, Hem te dienen.

Ze zeggen het, maar tusschen zeggen en doen ligt vaak nog zooveel.

Een vrouw, die de godvruchtigheid belijdt, moet zichzelf versieren met schaamte en matigheid.

Die schaamte en die matigheid moet dan ook blijken uit een eerbaar gewaad.

Wie zich maar steeds weer en steeds meer opsiert door vlechtingen van het haar, met goud en paarlen of kostelijke kleding, toont wel, dat het daarbinnen nog niet in orde is, toont wel, dat daar nog niet gevonden wordt die stille en zachtmoedige geest, die kostelijk is voor God.

O, als Paulus nog eens in onze dagen den opschik der vrouwen kon zien; als hij ze eens kon zien zitten in het huis des Heeren ook, wat zou hij herhalen dat woord, eens door hem gesproken: Ik wil, dat de vrouwen in een eerbaar gewaad met schaamte en matigheid zichzelf versieren.

Schaamte en matigheid.

Ga maar langs de wegen, langs de straten van onze steden, en zie, wat er van is overgebleven.

Menige vrouw heeft geen schaamte meer. Ze schaamt zich er niet meer voor, te gaan in een gewaad, dat vroeger alleen zou gekozen zijn door de ongelukkigen, die reeds lang hun eer hadden verloren.

De kleding der vrouw legt geen getuigenis meer af voor hun schaamte en matigheid.

Die kleding prikkelt, is er op aangelegd, den hartstocht van den man op te wekken. Onbeschaamd ontbloot de vrouw zich, hoe meer hoe liever; al gewaagder wordt de kleding, al gedurfter de opschik.

„Maar de mode is nu eenmaal niet anders.”

Wie maakt die mode? De vrouw, die alle schaamte heeft uitgeschud? Of de vrouw van christelijken huize?

Ook hier geldt het: Kiest u heden, wien gij dienen zult.

Als in onze dagen zelfs zij, die van godsdienst niet meer willen weten, van de kleding onzer vrouwen en meisjes schande spreken, is dit een ontzettende aanklacht tegen de christen-vrouw, die meedoet.

O, daar zijn nog vrouwen, die zich *niet* buigen voor den modegod, vrouwen, die prijs stellen op eer en vrouwenwaarde, vrouwen, die nog die geheiligde schaamte bezitten, door God gewild, vrouwen, die ook in hun kleding de matigheid betrachten, maar de modegod vindt steeds meer gewillige dienaressen en menig meisje van christelijken huize ziet er niets in, met de wereld mee te doen, als het op de kleding aankomt

Hoe moet het daarbinnen wel uitzien? Hoe moet het meisje zich wel voelen, als de mannen, die haar voorbijgaan op de straat, gretig kijken naar haar lichaamsmooi of... haar onbeschaamd toelachen?

Bij wie is dan de schuld? Wie gaf aanleiding?

O, men heeft den spot gedreven met schaamtegevoel en kuischheid, zie nu, waarheen die spot ons gebracht heeft.

Er moet een totale hervorming komen in de vrouwenkleding en de christen-vrouw, het christen-meisje moet bij die hervorming voorgaan.

Zij moet de mode maken. Zij kleede zich eenvoudig maar smaakvol, haar kleding zij praktisch en eerbaar, zij mijde allen opschik, die haar niet past, zij kleede zich met schaamte en matigheid.

Het uiterlijk van de vrouw zegt ons iets over haar innerlijk. Laten onze meisjes dat bedenken, dan zullen ze zich gaan schamen, als ze met een oneerbare, een schaamteloze kleding pronken.

De vrouwen, die de godvruchtigheid belijden, moeten zich versieren door goede werken.

Als zij de gaven, die God aan de vrouw gaf, dienstbaar maken tot verheerlijking van den Heere, zal het wel met hun zijn.

Zulke vrouwen ook zullen geprezen worden.

Geloof maar niet, dat er iemand is, die achting heeft voor een vrouw, die in haar kleding niet eerbaar en matig weet te blijven.

Natuurlijk, menigeen wil het wel zoo; zulk een kleding prikkelt de zondige hartstochten en meisjes, die zich er niet voor schamen, worden wel nagelopen. Maar geëerd en geacht worden ze niet. Zij zaaien wat zij geogst hebben. Zij wekken de hartstocht op, welnu, zij mogen straks ook de hartstocht bevredigen.

Zij beleedigen zich zelf, zij worden beleedigd. Zij trachten te veroveren door hun lichamen mooi; naar hun hart wordt niet gevraagd.

De vrouw, die den Heere vreest, en in nederigheid Hem wil dienen, wordt geacht. Zulk een vrouw is velen ten zegen, haar voorbeeld heeft reeds menigmaal den man van het pad der zonde afgehouden; haar reinheid heeft hem beschaamd, haar liefde hem verteederd, haar gebed heeft hem behouden.

Ja, schaamte en matigheid *versieren*, ook daarom al, omdat schaamte en matigheid de kleding maken tot wat zij wezen moet. Alle overbodige opschik wordt dan vermeden, de kleding blijft gepast, in overeenstemming met de persoonlijkheid. De aandacht mag niet in de eerste plaats vallen op de lijst, maar de lijst moet de schilderij te meer doen uitkomen.

Zóó moet het ook zijn met de kleding en schaamte en matigheid zorgen er voor, dat het ook zoo is.

De vrouw, een schepsel Gods, schende het werk Gods niet door zich in een kleding te bewegen, die haar niet past.

Weet gij wel, dat uw lichaam een tempel is van den Heiligen Geest?

Die tempel kunnen wij schenden door een oneerbare en schaamteloze kleeding.

Gij zijt duur gekocht, zoo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uwen geest, welke Godes zijn.

K.

P.

Particulier Secretaresse.

Onder zekere omstandigheden kan het vak van particulier secretares wel voldoening geven en, zoo de gelegenheid gunstig is, dat men geplaatst wordt, waar men werken kan naar de verkregen gaven, zijn de kansen om vooruit te komen groot.

In dezen tijd, nu bijna alle meisjes naar een betaalden werkkring uitzien, hoort men wel eens zeggen: „Ik word particulier secretares”, maar 't is nog zoo gemakkelijk niet, als zoodanig aangesteld te worden, en, in 't algemeen genomen, is dit ambt meer af dan aan te raden, omdat er reeds meer aanbod dan vraag is en slechts een enkele zeer bekwame kracht als zoodanig plaatsing vindt.

Er zijn lichamen, vereenigingen, instellingen van uiteenlopend doel en streven in de samenleving, waaraan een secretariaat verbonden is, waarvoor secretaresses benoemd zijn, b.v. bij een beroepsbeurs voor meisjes, bij een bankvereeniging, bij een levensverzekeringmaatschappij, bij een lyceum, zelfs bij den generalen staf van het leger, maar niet licht zal een jonge vrouw daartoe benoemd worden, tenzij zij door opvoeding en andere familie-omstandigheden vrij goed bekend is met de personen, die daarbij de leiding in handen hebben.

Zonder aan een universiteit gestudeerd te hebben, kan een vrouw als particulier secretaresse van een kunsthistoricus en in kleinere museumbetrekking, een voor haar geschikte plaats vinden. Eerste eisch is liefde voor het vak.

Wat de verdere eigenschappen betreft, voor ieder te bekleeden plaats gelden weer andere, maar voor alle geldt een zeker aanvoelen en begrijpen. Niet, dat men het eens is met het hoofdstreven, is voldoende en evenmin kan men met een goed geheugen en met goeden wil volstaan, al mag niet ontkennd worden, dat dit als bijkomende factoren niet vermaad mag worden.

Bovenal wordt algemeene ontwikkeling vereischt, vlugheid, takt, nauwkeurigheid, gezondheid, uithoudingsvermogen.

Tot op zekere hoogte is het mogelijk, dat een meisje al die eigenschappen in zich vereenigt. Soms kan zij interessant, wetenschappelijk werk te doen krijgen en voor wie in zoo'n bepaalden kring is opgegroeid zullen er minder bezwaren zijn, omdat zij de moeilijkheden kan kennen.

In elk geval zijn er eigen kwaliteiten noodig en zal men ten slotte de geschiktheid voor zulk een betrekking individueel hebben te beoordeelen.

Uit den aard der zaak komt de betrekking van particulier secretares voor bij iemand, die zelf tijd noch gelegenheid heeft zijn eigen correspondentie te voeren en ook nog al eens bij hulpbehoevende menschen.

Een van de eerste vereischten is strikte geheimhouding. Daar de persoon, wiens belangen men dient te behartigen, gewoonlijk zijn geheele vertrouwen schenkt aan de secretares, is zij zedelijk verplicht dit vertrouwen niet te misbruiken. Natuurlijk varieert de meerdere of mindere zelfstandigheid, waarmede zij werkt. In het begin zullen gewoonlijk de brieven gedikteerd worden, totdat men geheel ingeleefd is in den gedachtengang van den persoon, wien men ter zijde staat en men zich zijn stijl ook eenigszins heeft eigen gemaakt. Langzamerhand leert men de familie-omstandigheden kennen, of de bijomstandigheden der zaak, waar het om gaat, want niet alleen komt privé correspondentie voor, maar ook zakenbrieven, het geven van orders, het doen van bestellingen, het weigeren of toestaan van geldaanvragen, enz., enz. Het kan voorkomen, dat tot de bezigheden der particulier secretaresse dat van penningmeesteres behoort, b.v. in zake van het uitbetalen en inboeken van loonen, wanneer er personeel in dienst is, en het invullen van belastingbiljetten, hetgeen alles groote accuratesse vereischt. Is de persoon, wiens belangen men aldus heeft te behartigen, vermogend en wordt diens vermogen niet geheel en al door een bankier beheerd, dan behoort tot de werkzaamheden vaak ook het bijhouden der fondsen, het inboeken der coupons en dividenden en 't volgen der beursnoteringen.

Hoewel niet strikt noodzakelijk, is eenige kennis van boekhouden zeer wenschelijk, daar de zorg voor de huishoudboeken, kasboeken en leveranciersboekjes aan de particulier secretaresse kan toevertrouwd worden. Soms is grondige kennis der moderne talen gewenscht, als er correspondentie met het buitenland moet gevoerd worden. Van handelstermen behoeft men echter niet op de hoogte te zijn.

AJA.